

Editorial

El pes i l'aportació del funcionariat

Els funcionaris tenen els seus privilegis. Això és innegable. Feina assegurada a l'Administració i una sèrie de drets que no existeixen a les empreses privades, també en aquest cas per la falta d'una legislació avançada i eficaç. El funcionariat, fruit de la seguretat laboral i de saber actuar com a col·lectiu, és de moment l'únic col·lectiu que disposa de sindicats –els primers després del SAT, i més forts– per defensar els seus interessos, i quan ho fan disposen d'una arma difícil de combatre per part de les administracions, com és la força conjunta i, so-

bretot el vot, que ha dissuadit els diferents governs d'abordar les reformes necessàries per por a perdre unes paperetes gairebé indispensables per treure rèdit electoral.

També és l'únic sector del país que ha anat creixent, amb major o menor mesura segons la situació econòmica, i en part també perquè molts joves s'han deixat seduir per una feina en l'administració en comptes de córrer el risc de la competència que hi ha al sector privat, molt més inestable i feble en situacions difícils com l'actual.

Dit això, és qüestió de justícia ressaltar altres aspectes d'aquests tre-

balladors que sovint estan, injustament, en el centre de la crítica. Primer de tot, que la seva feina de servei al ciutadà és obligada i imprescindible, i segon, que l'esquema que han dibuixat les administracions centrals i comunals no han estat decidides pels empleats de la funció pública, sinó que és fruit de la gestió política, que no ha dubtat en engrei-

REBEN CRÍTQUES JUSTES PERÒ NO RECONeixEMENT A LA FEINA QUE FAN

xar les plantilles en època de bonança, de la mateixa manera que ho van fer amb els equipaments i els serveis que ara molesten.

És cert, això sí, que una gran part dels pressupostos públics queden en-

golits per les despeses de funcionament, i en aquest apartat s'ha d'incloure els salaris dels funcionaris que, en relació a l'any passat, van sumar 54 milions d'euros pel que fa als set comuns.

Sous dignes, però no astronòmics, i amb tota certesa la forquilla deu marcar moltes diferències entre els sous dels qui treballen per a una institució pública. La mitjana se situa en 1.800 euros mensuals, una xifra que superen alguns sectors de l'àmbit privat. Per això, a banda de les justes crítiques que rep el col·lectiu, cal assenyalar l'esforç de contenció que s'està aplicant en aquests moments i les mesures d'estalvi, com la congelació de l'IPC a aplicar en els salaris i d'acompliments.

Demandar una estisorada de les plantilles és, a banda de poc útil, una postura fàcil i electoralista, perquè simplement aquest supòsit és del tot inviable.

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articulistes exposen postures personals.